

Amiază de vară la dune

Marin Mihalache

Lacrimă după lacrimă ca aurul
Topit în retortele de pară
Ale soarelui, ochi luminos de sticlă
Pogorându-se pe nisipul încins
Al dunelor lunare de la Indiana.

Limbi de foc, nestins incendiu
Devorând deșertul tolănit
Pe pieptul asudat al colinelor
Până când noi toți ne-am prefăcut
În crisalide transparente, elitre
Din care se evaporase umbra.

În avatarurile imaginației
În somn toropit de căldură
Un copil visa grădini de purpură
Șerpi însetați căutând aer
Printre flăcări rostogolindu-se,
Demonice iele dansând
Desculțe pe nisipul fierbinte.

Până când seara a căzut
Prăbușindu-se de căldură la maluri.
Un trandafir de umbră înflorind
Ca o rană însângerată a amurgului
Răscolită de ametețele vânturi.

Și-n toropeala amiezii de vară
Pe coamele înspumate și tulburi
Ale valurilor și în văzduh mohorâtă
Se pregătea să vină la dune furtuna.

Copyright © 2017 Marin Mihalache